

56 66 9

DZIENNIK PEŁNOMOCNIKA RZĄDU R.P.

Nr. 2(5)

Olsztyn, dnia 20 kwietnia 1946 r.

Rok II

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz.	Str.
21. Rozporządzenie o ochronie ryb i raków na wodach otwartych	29
22. Zarządzenie Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 22 lutego 1946 r. w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziem Odzyskanych	31
23. Zarządzenie w sprawie rejestracji mienia wywożonego z Okręgu Mazurskiego	33
24. Ustawa z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych	34

OKÓLNIKI:

25. W sprawie zawieszenia czynności Wydziału Leśnego	35
26. W sprawie przejęcia zwierzchniego zarządu nad b. Tymczasowym Zarządem Państwowym	35
27. W sprawie przestępstw urzędniczych	36
28. W sprawie zwalczania przestępstw skarbowych	37
29. Ogłoszenie w sprawie ochrony granic Państwa	37
30. W sprawie obowiązku ujawnienia cen artykułów powszedniego użytku	39
31. W sprawie zwalczania nadużycia alkoholu wśród urzędników	39
32. W sprawie angażowania pracowników administracji publicznej do urzędów niezespolonych	40
33. W sprawie ubezpieczenia od ognia nieruchomości samorządowych	40
34. Obwieszczenie w sprawie ochrony lasów od pożarów	40
35. W sprawie bezpodstawnego pobierania opłat za przydział lokali handlowych	41
36. W sprawie prowadzenia handlu przez członków rodziny pracowników państwowych	41
37. O rozpoczęciu działalności Delegatury Biura Kontroli przy Prezydium K. R. N. w Olsztynie	41
38. Sprostowanie wykazu czasów ochronnych dla zwierzyny	42

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Odezwa Wojewody i Przewodniczącego Delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym	42
Wykaz Sądów Okręgowych, Sędziów Okr. Śledczych i Sądów Grodzkich w Okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie	42
Dekrety i rozporządzenia ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P.	43
Komunikat o wznowieniu działalności Państwowej Komisji Egzaminacyjnej na mierniczych przysięgłych	44

Dział urzędowy

Poz. 21.

Olsztyn, dn. 30 marca 1946 r.

**Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski**

L. dz. 106/Ryb/46

ROZPORZĄDZENIE

o ochronie ryb i raków na wodach otwartych

Na podstawie art. 54 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 357) w brzmieniu ustalonym art. 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 28 grudnia 1934 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 110, poz. 976), oraz w powołaniu się na pismo okólne Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych N. Z. Ryb II-1/15-35 z dnia 14 maja 1935 r. zarządzam co następuje:

I. Wymiary ochronne.

§ 1.

Ustanawia się następujące wymiary ochronne, oznaczające długość ryby od początku głowy do końca najdłuższego promienia płetwy ogonowej, dla:

jesiotra	100 cm
łososia	35 „
troci	35 „
pstrąga strumieniowego	25 „
pstrąga źródłanego	25 „
lipienia	28 „
sielawy	18 „
sandacza	35 „
szczupaka	28 „
leszcza	25 „

cyrty	20 cm
świnki	20 „
brzany	25 „
lina	18 „
jazia	20 „
klénia	20 „
wzdreği	15 „
plotki	15 „
wyrozuba	40 „
węgorza	35 „

II. Okresy ochronne.

§ 2.

Ustanawia się następujące okresy ochrony:

jesiotra od 1 czerwca do 31 lipca,
łososia i troci od 1 paźdz. do 31 grudnia,
pstrąga strumieniowego od 1 października
do 15 grudnia,
pstrąga źródlanego od 1 października do 15
grudnia,
lipienia od 15 marca do 15 maja,
siei w ciągu całego roku bez względu na jej
wymiary,
sielawy od 1 października do 31 grudnia.

III. Zakazy połowu.

§ 3.

Nie wolno dokonywać połowu ryb, które nie osiągnęły ustanowionych dla nich wymiarów ochronnych, jak również połowu ryb w ustanowionym dla nich okresie ochrony.

Ryby złowione przypadkiem, wbrew postanowieniom powyższym, należy, o ile są żywe, wpuścić bezzwłocznie z całą ostrożnością do tej samej wody, w której je złowiono, ryby zaś, które podczas połowu usnęły, wolno spożytkować we własnym gospodarstwie domowym.

IV. Ograniczenie połowu, jego sposobu i narzędzi

§ 4.

Nie wolno usuwać, uszkadzać lub niszczyć ikry ryb w wodach otwartych oraz wykonywać czynności szkodliwych dla przebiegu tarła albo rozwoju narybku.

§ 5.

Zabrania się do łowienia ryb używać materiałów wybuchowych, trujących lub odurzających oraz narzędzi kaleczących ryby.

Do narzędzi kaleczących nie zalicza się wędk.

§ 6.

Używanie do połowu ryb urządzeń stałych jest wzbronione.

§ 7.

Przegradzanie wód otwartych, uniemożliwiające swobodny przepływ ryb jest wzbronione.

§ 8.

Zabrania się połowu ryb na przepustach jazów, śluz, przepławek itp. urządzeń oraz w ich pobliżu.

§ 9.

Głuszenie ryb pod lodem jest wzbronione.

§ 10.

Zabrania się dokonywania połowu wszelkich gatunków ryb jakimikolwiek narzędziami w niedziele w czasie od godziny 6 do godziny 20. Zakaz ten nie obejmuje łowienia ryb na wędkę ręczną. Stawne narzędzia połowu jak żaki, skrzydlaki, więcierze, sznury nocne, wędy lub inne narzędzia ruchome, przytwierdzone do brzegów lub dna, można w czasie powyższym pozostawiać w wodzie.

§ 11.

W czasie od 15 kwietnia do 15 czerwca jest wzbronione używanie wszelkiego rodzaju narzędzi ruchomych (włoków, niewodów, drygawic-slepow itp.), służących do połowu ryb przez ciągnięcie, wleczenie, suwanie po wodzie lub dnie albo przez splawianie z prądem wody oraz używanie narzędzi służących do połowu przez nagonkę.

§ 12.

Zabrania się używać do połowu ryb wszelkiego rodzaju sieci i narzędzi rybackich, wielkość oczek których w stanie mokrym od połowy jednego węzła do połowy węzła najbliższego, wynosi mniej niż 25 mm., w kutlu zaś sieci ciągniętych (na 1/3 jego części) mniej niż 20 mm.

§ 13.

Ustalone w § 12 minimalne wymiary oczek w ścianach nie dotyczą sieci służących do trzebieńcia chwastu rybnego jak jazgarzy, cierników itp. oraz do zaopatrywania się w ryby, używane na przynęty jak ukaże, plotki itp. Rozmiar tych sieci nie może wszakże przekraczać 20 m długości i 6 szerokości, a gęstość ich oczek nie może być mniejsza niż 9 mm od węzła do węzła.

§ 14.

Stawnymi narzędziami połowu, przytwierdzanymi do brzegów lub dna, nie wolno przegradzać więcej niż połowy szerokości normalnego łóżyska wody. W biegu wód płynących i przy ich ujściu do innej wody przegrody z tych narzędzi wolno umieszczać od obu brzegów w odstępie odpowiadającym co najmniej połowie szerokości normalnego łóżyska wody. Ograniczenia powyższe nie mają zastosowania do narzędzi zajmujących mniej niż połowę głębokości wody.

V. Postanowienia o ochronie raków.

§ 15.

Ustanawia się wymiar ochrony dla raka szlachetnego 9 cm. i długoszczypcowego 10 cm licząc od początku głowy do końca tarczy ogonowej.

16.

Dokonywanie połowu raków, które nie osiągnęły wymiarów ochronnych jest wzbronione.

§ 17.

Dokonywanie połowu samicy raka w czasie od 15 października do 31 lipca, samców zaś w czasie od 15 października do 15 marca jest wzbronione.

§ 18.

Raki złowione przypadkiem wbrew postanowieniom §§ 17 i 18 należy niezwłocznie z całą ostrożnością wpuścić do tej samej wody w której je złowiono.

§ 19.

Lowienie raków przez wyciąganie ich z nor, przez niszczenie ich kryjówek, jak również niszczenie ikry i wylęgu raków jest wzbronione.

VI. Wyjątki od zakazu połowu, czasu trwania połowu, jego sposobu i narzędzi.

§ 20.

Powiatowa władza administracji ogólnej może zgłosić do urzędu wojewódzkiego wniosek o wydanie zainteresowanej osobie, zezwolenia na wyjątki od postanowień zawartych w § 1 — § 19 niniejszego zarządzenia.

Wniosek ten winien być uzasadniony względami naukowymi lub gospodarczymi.

VII. Zakazy przewożenia, obrotu i użytkowania ryb i raków w związku z ich ochroną.

§ 21.

Wzbronione jest przewożenie, przesyłanie, przenoszenie, kupowanie, sprzedawanie, wystawianie na sprzedaż ryb lub raków po upływie 5 dni od rozpoczęcia okresu ochrony (§ 2 i § 18), jak również ryb i raków, które nie osiągnęły ustanowionych wymiarów ochronnych (§ 1 i § 16). Zakaz powyższy nie dotyczy ryb i raków, które zostały złowione bądź przed rozpoczęciem okresu ochrony, bądź z zezwolenia władzy, bądź w wodach zamkniętych, bądź w wodach morskich, bądź też zostały sprowadzone z zagranicy.

§ 22.

Beczki, baseny, skrzynie, kosze i inne przedmioty używane do przewożenia i przesyłki ryb i raków winny być w sposób wyraźny zaopatrzone w nazwisko i adres wysyłającego.

VIII. Postanowienia karne.

§ 23.

Naruszenie powyżej podanych postanowień podlega karom, przewidzianym w artykułach 80—85 ustawy z dn. 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (AzURP Nr 35, poz. 357) z zastosowaniem postanowień dekretu z dn. 16. XI. 1945 o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz.U.R.P. Nr 56, poz. 312). Zastosowanie mają również przepisy art. 86 powołanej ustawy z dn. 7 marca 1932 o konfiskacie przedmiotów przestępstwa. W przypadkach poważniejszych wykroczeń stosować należy najwyższy, przewidziany przepisami, wymiar kary.

§ 24.

Orzecznictwo w sprawach o naruszenie postanowień ustawy z dn. 7. III. 1932 r. o rybołówstwie należy w myśl art. 87 tej ustawy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

IX. Postanowienia końcowe.

§ 25.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie na całym obszarze Okręgu Mazurskiego z dniem ogłoszenia.

Wojewoda
(—) Dr. Z. Robel.

Poz. 22.

L. dz. 3125/620/46.

ZARZĄDZENIE

Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 22 lutego 1946 r., w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziem Odzyskanych.

Na podstawie art. 2 lit. c) i d) dekretu z dn. 13. XI. 45 r. o Zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wywóz z terenów Ziem Odzyskanych wszelkiego rodzaju mienia ruchomego bez względu na to, czy stanowi ono t. zw. mienie opuszczone lub poniemieckie, czy też pochodzi z innego źródła na obszarze Ziem Odzyskanych — jest zabroniony.

§ 2.

Nie wymagają zezwolenia na wywóz następujące przedmioty:

- odzież i bielizna w takiej ilości, że jest niewątpliwie iż służą do osobistego użytku przewożącego w związku z podróżą,
- przedmioty, normalnie używane w podróży,
- żywność w ilości potrzebnej na okres trwania podróży.

Nie mogą być wywożone przedmioty, wymienione w pkt. a) i b) jeżeli jest niewątpliwie, iż przedmioty te stanowią lub stanowiły mienie opuszczone lub poniemieckie. Wykazywanie się przy tym rachunkiem lub innym dowodem nabycia nie uprawnia do wywozu.

§ 3.

W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach Minister Ziem Odzyskanych może udzielić zezwolenia na wywóz mienia ruchomego.

§ 4.

Na równi z zezwoleniem Ministra Ziem Odzyskanych ważne są zezwolenia:

- Ministra Przemysłu lub Wojewódzkich delegatów Ministra Przemysłu na Ziemach Odzyskanych, wyłącznie w odniesieniu do: surowców, półfabrykatów, fabrykatów i narzędzi pracy, objętych przez organy Ministerstwa Przemysłu lub wyprodukowanych przez zakłady tego Ministerstwa, a koniecznych do wywieżenia w ramach ogólnego planu gospodarczego tego Ministerstwa;
- Ministerstwa Aproprowizacji i Handlu, względnie Wojewódzkich Wydziałów Aproprowizacji i Handlu w odniesieniu do zboża i jego przetworów (mąka, kasza, płatki itp.);
- Ministerstwa Lasów w odniesieniu wyłącznie do surowców i wytworów zakładów produkcyjnych tego Ministerstwa (drzewo opałowe, budowlane, deski, wytwory smolarni i terpentyniarni, meble nowowyprodukowane);
- Ministerstwa Odbudowy wyłącznie w odniesieniu do materiałów budowlanych, wyprodukowanych przez zakłady, podległe temu Ministerstwu (budulec, klepka, papa, stolarszczyzna budowlana, jak ramy okienne, futryny, drzwi);

- e) Ministerstwa Oświaty (Biura Ziem Odzyskanych) w odniesieniu do księgozbiorów ponemieckich (książki, rękopisy, mapy, ryciny, nuty);
- f) Naczelnych Dyrekcji Monopoli Państwowych w odniesieniu do wytworów;
Monopolu Spirytusowego — surówka, spirytus, wódki, skrzyń, będących opakowaniem i butelek;
Monopolu Tytoniowego — surowiec i gotowe wyroby tytoniowe oraz opakowania;
Monopolu Solnego — soli;
Monopolu Zapalczanego — zapalaki i opakowanie;
- g) Centralnego Zarządu Przemysłu Poligraficznego w Łodzi do dnia 1 czerwca 1946 r. w odniesieniu do maszyn, aparatów i narzędzi drukarskich; Centralny Zarząd Przemysłu Poligraficznego przesyła odpis każdego wydanego zezwolenia do wiadomości Ministerstwu Ziem Odzyskanych.

Do wydawania zezwoleń powyższych upoważnione są wyłącznie organy, wskazane w pkt. a) do g). Organy, podległe tym instytucjom, nie są upoważnione do wydawania zezwoleń.

§ 5.

Zezwolenie na wywóz jest ważne tylko w tym wypadku, jeśli wystawione jest w formie „Zezwolenia na wywóz” według wzoru, załączonego do niniejszego zarządzenia.

Do przeprowadzenia kontroli wywozu upoważnione są organy Milicji Obywatelskiej i Straży Ochrony Kolei.

Rady Narodowe, Związki Zawodowe, Międzypartyjne organizacje polityczne mają prawo, w porozumieniu z miejscowym starostą, brać udział w kontroli, przeprowadzanej przez Milicję Obywatelską, jako reprezentanci czynnika społecznego.

Kontrola może być przeprowadzona zarówno w punktach wylotowych Ziem Odzyskanych, jak też na trasach, prowadzących do tych punktów, oraz w poszczególnych miejscowościach, położonych na Ziemiach Odzyskanych.

§ 7.

Zakwestionowane przy kontroli, a wywożone bez zezwolenia ruchomości, podlegają zatrzymaniu i przekazaniu najbliższemu posterunkowi Milicji Obywatelskiej.

O zatrzymaniu ruchomości winien być sporządzony protokół według załączonego do niniejszego zarządzenia wzoru. Zatrzymane ruchomości Milicja Obywatelska przekazuje niezwłocznie miejscowemu organowi Urzędu Likwidacyjnego.

Oryginał protokołu pozostaje w aktach Milicji Obywatelskiej i odpis otrzymuje przewoźcy, 2-gi zaś przesyła się właściwemu prokuratorowi, jako doniesienie karne.

Zatrzymaniu podlegają przedmioty bez względu na ich wartość, odnosi się to w szczególności do wszystkich przedmiotów gospodarstwa domowego (sprzęt domowy, naczynia itp.), które powinny być przeznaczone dla potrzeb repatriantów i osadników.

§ 8.

Jeżeli zakwestionowane przedmioty stanowią większą część zawartości pewnego opako-

wania (walizka, kufer itp.), podlegają zatrzymaniu wraz z opakowaniem, celem uniknięcia zagubienia części zawartości.

§ 9.

Zakwestionowane przedmioty pozostają pod dozorem miejscowego Urzędu Likwidacyjnego i nie mogą być nikomu wydane bez dyspozycji Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

§ 10.

Miejscowy Urząd Likwidacyjny przejmując zakwestionowane przedmioty możliwie w tym samym dniu od organów Milicji Obywatelskiej i potwierdza ich odbiór oddzielnie dla każdej osoby, której ruchomości zatrzymano.

§ 11.

W przypadku zatrzymania przedmiotów, wywożonych bez zezwoleń i stwierdzenia przy tym, że przewóz ma charakter stałego proceduru, spekulacji lub jest dokonany z wykorzystaniem stanowiska w służbie publicznej, albo też jest wynikiem wstępu do pracy — Milicja Obywatelska sporządza doniesienie do Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym.

W pozostałych wypadkach wywozu mienia bez zezwolenia — Milicja Obywatelska kieruje sprawę do prokuratora, celem wszczęcia postępowania karnego z art. 29a dekretu o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa.

§ 12.

Organy Urzędów Likwidacyjnych niezwłocznie zawiadamiają Ministerstwo Ziem Odzyskanych o przejęciu od organów Milicji Obywatelskiej zakwestionowanych przedmiotów.

W wypadku zatrzymania przedmiotów dużej wartości, jeśli przy tym zachodzi podejrzenie spekulacji — zawiadomienie winno być wysłane telegraficznie.

§ 13.

Wojewodowie są obowiązani do opracowania i przeprowadzenia akcji zwalczania wywozu na terenie województwa. W tym zakresie ciąży na wojewodach obowiązek skoordynowania akcji z Dyrekcjami Kolei, Poczty i instytucji transportowych.

§ 14.

Władze administracji ogólnej są bezpośrednio odpowiedzialne za ścisłe przestrzeganie niniejszego zarządzenia przez organy Milicji Obywatelskiej i Urzędy Likwidacyjne.

§ 15.

Wszelkie, wydane dotychczas w sprawie zakazu wywozu, zarządzenia, okólniki i instrukcje — niezależnie od tego, od jakiej władzy pochodzi — uchyla się.

Minister Ziem Odzyskanych
(—) *Władysław Gomułka*

wz. (—) *Dr Jan Wasilewski*,
wiceminister.

(Wzór)

Poz. 23

Pieczęć nagłówkowa

Warszawa, dnia 1946 r.

ZEZWOLENIE NA WYWÓZ Nr.....

Na podstawie art. 2 lit. c) i d) dekretu z dn. 13. 11. 1945 r. o zarządzie Ziemi Odzyskanych zezwala się ob.

imię i nazwisko

na wy-

firma, instytucja

wóz z
(miejscowość na Ziemiach Odzyskanych)

do
(miejscowość docelowa)

niżej wyszczególnionych ruchomości.

(dokładna specyfikacja)

Przewoźcy winien poddać przewożone ruchomości kontroli Milicji Obywatelskiej, wzgl. Straży Ochrony Kolei w

Zezwolenie ważne jest do dnia

Na niniejszym zezwoleniu winna być dokonana adnotacja przez organy kontrolujące, stwierdzająca przeprowadzenie kontroli.

Po wykorzystaniu zezwolenia niniejsze winno być niezwłocznie zwrócone do Ministerstwa Ziemi Odzyskanych, Departament Mienia Państwowego.

**Dyrektor Departamentu
Mienia Państwowego:**

(—) *W. Bukowski.*

(Pieczęć okrągła
Min. Ziemi Odzyskanych)

(Nazwa organu władzy)

1946 r.

PROTOKÓŁ

1.
(imię i nazwisko)

2.

3.
(imię i nazwisko, funkcja czynnika społecznego)

W dniu o godz.
został zatrzymany w
....., przewożąc bez zezwolenia
z terenu Ziemi Odzyskanych, Ob.
....., zamieszkały w

Po przeprowadzonej kontroli ustalono nielegalny przewóz niżej wymienionych ruchomości

(dokładne wyszczególn. ilości i jakości przedmiotów)

Przewoźcy w toku przesłuchania oświadczył

(skąd i dokąd ruchomości)

wszedł w ich posiadanie.

Podpis

Pełnomocnik Rządu R. P.

na Okręg Mazurski

L. dz. O. 117/Org/1946 r.

ZARZĄDZENIE

**w sprawie rejestracji mienia, wywożonego
z Okręgu Mazurskiego.**

Celem posiadania rejestru majątku wywiezionego z Okręgu Mazurskiego oraz utrzymania ścisłej kontroli przy wywożeniu mienia poniemieckiego, postanawiam na podstawie zarządzenia Ministra Ziemi Odzyskanych z dnia 22. 2. 1946 r. L. dz. 3125/620/46 w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z Ziemi Odzyskanych oraz Uchwały Prezydium Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 9 lutego 1946 r. co następuje:

1. W Urzędzie Wojewódzkim w Olsztynie uruchomione zostaje biuro rejestracji mienia wywożonego z terenu Okręgu Mazurskiego. Rejestracji podlega wszelkie mienie, wywożone na podstawie zezwoleń władz, wyszczególnionych w powołanym zarządzeniu, jak również innych uprawnionych do tego władz. Przy zgłaszaniu w biurze rejestracyjnym „Zezwoleń na wywóz“ należy dołączyć szczegółowy wykaz przedmiotów wywożonych, podać miejsce ich pochodzenia oraz kierunek przeznaczenia.

2. Punkty kontrolne będą dokładnie sprawdzać, czy „Zezwolenia na wywóz“ zostały zarejestrowane w Urzędzie Wojewódzkim, oraz czy ilość i jakość przedmiotów wywożonych zgodna jest z zezwoleniem. W razie stwierdzenia braku rejestracji przesyłka zostanie wstrzymana do wyjaśnienia sprawy. Jeżeli kontrola ujawni fakt wywożenia mienia, które nie jest wymienione w wykazie, punkt kontrolny zatrzymuje zakwestionowane przedmioty, spisuje odpowiedni protokół i bezzwłocznie zawiadamia o tym Delegata Okr. Urzędu Likwidacyjnego właściwego terytorialnie dla miejsca zatrzymania. Zatrzymane przedmioty powinny być odpowiednio zabezpieczone na miejscu. Takie same czynności obowiązane są wykonać władze kolejowe przy przejmowaniu ekspedycji mienia, omawianego w niniejszym zarządzeniu.

3. Do przeprowadzenia kontroli uprawnione są posterunki Milicji Obywatelskiej i Straży Ochrony Kolei w specjalnie wyznaczonych punktach kontrolnych na dworcach kolejowych i drogach wylotowych z terenu Okr. Mazurskiego. Kontroli mogą również dokonywać lotne oddziały kontrolne M. O., czynne w powiatach pogranicznych Okręgu.

Wojewoda:

(—) *Dr. Z. Robel.*

Poz. 24

USTAWA

z dnia 15 marca 1933 r.

o zbiórkach publicznych

(Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 22, poz. 162)

Art. 1. Wszelkie publiczne zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze na pewien z góry określony cel wymaga uprzedniego pozwolenia władzy.

Art. 2. (1) ~~Do~~ udzielania pozwoleń powołane są:

- a) powiatowe władze administracji ogólnej, o ile zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze powiatu lub jego części;
- b) wojewódzkie władze administracji ogólnej, o ile zbiórka ma być przeprowadzona na obszarze całego województwa lub jego części, obejmującej więcej niż jeden powiat.

(2) Pozwolenie na zbiórkę, mającą się odbyć na obszarze większym niż jedno województwo, wydaje, zależnie od wniosku instytucji, urządzającej zbiórkę, bądź każda wojewódzka władza administracji ogólnej oddzielnie, bądź wojewódzka władza administracji ogólnej właściwa ze względu na miejsce siedziby instytucji, urządzającej zbiórkę, za zgodą wojewódzkich władz administracji ogólnej, na których obszarze zbiórka ma się odbywać. Wojewódzka władza administracji ogólnej, właściwa ze względu na miejsce siedziby instytucji, urządzającej zbiórkę, wydaje również pozwolenie na zbiórkę, mającą się odbyć na obszarze większym niż jedno województwo, na zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

(3) Jeżeli zebrane ofiary mają być zużyte za granicą państwa, pozwolenia na zbiórkę udziela Minister Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu.

Art. 3. (1) Pozwolenie na zbiórkę publiczną może być udzielone tylko wówczas, gdy cel zbiórki nie jest przeciwny prawu oraz ze stanowiska interesu publicznego jest godny poparcia.

(2) Za takie cele uważa się przede wszystkim cele: religijne, państwowe, oświatowe, zdrowotne, kulturalno - społeczne i społeczno-opiekuńcze.

(3) Zbiórki publiczne, urządzone w interesie osobistym, są wzbronione.

(4) Pozwoleń na zbiórki na cele oświatowe udzielają władze administracji ogólnej po porozumieniu z właściwą władzą szkolną II instancji.

Art. 4. Pozwolenie na zbiórkę publiczną może być udzielone jedynie stowarzyszeniom zarejestrowanym, organizacjom, posiadającym osobowość prawną, albo komitetom, organizowanym dla przeprowadzenia określonego celu. Cel zbiórki winien być zgodny ze statutem stowarzyszenia lub organizacji, bądź z aktem organizacyjnym komitetu.

Art. 5. Minister Spraw Wewnętrznych określa w drodze rozporządzeń sposoby przeprowadzania zbiórek.

Art. 6. (1) W pozwoleniu winien być określony czas, w którym zbiórka ma być przeprowadzona.

(2) W pozwoleniu mogą być wymienione warunki co do sposobu przeprowadzenia zbiórki.

Art. 7. (1) Zbiórki publiczne mogą być przeprowadzane jedynie przez członków tej instytucji (art. 4), która pozwolenie otrzymała, lub przez członków instytucji, mających cele pokrewne, albo przez osoby, przez te instytucje i miennie zaproszone.

(2) Osoby, organizujące lub przeprowadzające zbiórkę, nie mogą za swe czynności otrzymywać wynagrodzenia.

Art. 8. (1) Władza, która udzieliła pozwolenia, może w każdym czasie sama lub przez podległe sobie władze i organa informować się o stanie akcji zbiórkowej w szczególności przez wgląd w akta, księgi oraz dokumenty kasowe, przeprowadzać rewizję kasy, żądać ustnych i pisemnych wyjaśnień oraz wysyłać swoich delegatów na posiedzenia instytucji. Instytucje te winny zawiadamiać władzę przynajmniej na 24 godziny naprzód o posiedzeniach, na których mają być omawiane sprawy użytkowania zebranych ofiar. Postanowienia o kontroli zużycia funduszy, uzyskanych ze zbiórki, nie odnoszą się do stowarzyszeń, podlegających w tym zakresie nadzorowi władzy z mocy prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 808).

(2) Minister Spraw Wewnętrznych władny jest w drodze rozporządzenia wydawać szczegółowe przepisy, dotyczące kontroli nad zbiórkami publicznymi.

(3) Postanowienia ustępów poprzednich nie mają zastosowania do instytucji, które zostały powołane do życia na mocy specjalnych ustaw, przewidujących kontrolę władz nad tymi organizacjami.

Art. 9. (1) Wynik zbiórki i sposób użytkowania zebranych ofiar winien być podany do wiadomości władzy, która pozwolenie wydała, oraz ogłoszony w prasie w ciągu miesiąca od ukończenia zbiórki.

(2) Od zastosowania postanowień ust. (1) oraz postanowień art. 8 wyłączone są takie organizacje i instytucje wyznania, uznanego przez państwo, których wyłączenie wynika z uregulowania stosunku państwa do tego wyznania na mocy specjalnej ustawy.

Art. 10. (1) Władza, która pozwolenie wydała, może je cofnąć w każdym czasie, jeżeli zbiórka przeprowadzana jest niezgodnie z postanowieniami niniejszej ustawy, lub jeżeli ujawnione zostanie, że dalsze prowadzenie zbiórki może zagrażać bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu, albo jeśli władza stwierdzi (art. 8), że ofiary, uzyskiwane ze zbiórki, nie są przeznaczane na właściwy cel.

(2) W przypadku, przewidzianym w ust. (1), władza może jednocześnie zarządzić przekazanie zebranych ofiar na cele humanitarne jednej z instytucji społeczno - opiekuńczych lub oświatowych.

Art. 11. (1) Kto wykracza przeciwko postanowieniom niniejszej ustawy lub rozporządzeń, wydanych na jej podstawie, podlega w trybie administracyjnym karze aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 1.000 złotych, albo jednej z tych kar.

(2) Kary te mogą być nakładane zarówno na osoby urządzające, jak i osoby, przeprowadzające zbiórkę publiczną.

(3) Ofiary, uzyskane ze zbiórki, przeprowadzonej bez pozwolenia, ulegają przepadkowi i zostaną przekazane przez władze na cele humanitarne jednej z instytucji społeczno-opiekuńczych lub oświatowych.

Art. 12. Jeżeli w ustawie niniejszej jest mowa o powiatowych władzach administracji ogólnej, są w miastach stanowiących odrębne powiaty miejskie, właściwymi starostowie grodzcy (dyrektorowie policji, komisarz rządu m. Gdyni).

Art. 13. Ustawa niniejsza nie ma zastosowania:

a) do zbiórek na cele religijne, jeżeli są one prowadzone w obrębie zabudowań i pomieszczeń, poświęconych wyłącznie służbie Bożej;

b) do zbiórek, związanych z celami i tradycjami religijnymi uznanych przez państwo związków wyznaniowych, przeprowadzanych poza budynkami i pomieszczeniami, wymienionymi w punkcie a), jeżeli zbiórki takie przeprowadzane są przez władze tych związków, ich organa, względnie osoby przez nie imiennie zaproszone i jeżeli odbywają się w sposób, ustalony tradycją i zwyczajami miejscowymi, lub też w bezpośredniej łączności z obrzędami religijnymi;

c) do zbiórek, przeprowadzanych w drodze loteryj pieniężnych lub fantowych, jeżeli zbiórki te nie są przeprowadzane w miejscach publicznych;

d) do zbiórek, przeprowadzanych w lokalach prywatnych wśród grona osób znajomych osobiście przeprowadzających zbiórkę;

e) do zbiórek wśród młodzieży szkolnej w lokalach szkolnych, odbywających się na podstawie pozwolenia władz szkolnych;

f) do zbiórek koleżeńskich w lokalach urzędów publicznych na cele godne poparcia, odbywających się na podstawie pozwolenia przełożonego urzędu.

Art. 14. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 15. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie trzydziestego dnia po dniu ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze państwa.

(2) Równocześnie tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy o zbiórkach publicznych.

Poz. 25.

Olsztyn, dnia 1 marca 1946 r.

**Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski**
L. dz. 579/Org./46

**Zawieszenie czynności Wy-
działu Leśnego.**

OKÓLNIK Nr 79

W związku z zamierzoną zmianą Statutu Organizacyjnego Urzędu Pełnomocnika Rządu R. P. na Okręg Mazurski, zawieszam z dniem

1 marca 1946 r. czynności Wydziału Leśnego.

Sprawy, dotyczące zakresu fachowej działalności Wydziału kierować należy do Okręgowej Dyrekcji Lasów; sprawy dotyczące właściwości działania związków samorządowych w zakresie gospodarki leśnej do Wydziału Samorządowego.

Wojewoda:

(—) Dr. Z. Robel.

Poz. 26.

Olsztyn, dnia 11 marca 1946 r.

**Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski**
L. dz. 4478/506/Org./46

**Przejęcie zwierzchniego za-
rządu nad b. Tymczasowym
Zarządem Państwo-
wym.**

OKÓLNIK Nr 82

W ślad zarządzenia mego z dn. 11 lutego 1946 r. L. dz. 10/41/Org./46 przesyłam do wiadomości odpis okólnika Nr 4 Ministerstwa Ziemi Odzyskanych z dnia 5 lutego 1946 roku L. dz. 2359/376 IV/46 w sprawie przejęcia zarządu mienia opuszczonego i poniemieckiego na Ziemiach Odzyskanych przez władze administracji ogólnej oraz odpis protokołu z dnia 1 marca 1946 r. ustalającego zasady, na jakich wykonywany będzie przeze mnie, stosownie do postanowień wyżej powołanego okólnika Nr 4, zwierzchni zarząd nad b. Tymczasowym Zarządem Państwowym w Olsztynie, którego nazwa została zmieniona na „Okręgowy Urząd Likwidacyjny“ a nazwa powiatowych Delegatur T. Z. P. na „Delegatury Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego“. Nazw tych należy obecnie używać w stosunkach urzędowych.

Urzędy Likwidacyjne są odtąd urzędami zespolonymi z wydzielonymi organizacyjnie z Urzędu Wojewódzkiego i urzędów starostwskich, z uwagi na specyficzność zadań i przejściowość kompetencji.

Ob. ob. Starostowie sprawują, jako szefowie administracji ogólny nadzór i kontrolę nad gospodarką mieniem opuszczonym i poniemieckim w powiecie. Delegaci powiatowi Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego, podlegając hierarchicznie starostom, obowiązani są informować ich w sprawach zasadniczych i uzgadniać z nimi linię postępowania w terenie. Pod względem służbowym uzależnieni są, aż do otrzymania dalszych zarządzeń, od dotychczasowej swej władzy przełożonej, t. j. dyrektora Okr. Urzędu Likwidacyjnego, od którego otrzymują bezpośrednio dyrektywy i zlecenia wykonawcze.

Ażeby uniknąć ewent. konfliktów kompetencyjnych ustalą jako zasadę, że ob. ob. Starostowie wnioski swe odnośnie konkretnych faktów dysponowania mieniem poniemieckim i opuszczonym kierować będą do mnie, celem wydania zarządzeń za pośrednictwem dyrektora Okr. Urz. Likwidacyjnego.

Po otrzymaniu niniejszego zarządzenia ob. ob. Pow. Delegaci Okr. Urzędu Likwidacyjnego zgłoszą się do ob. ob. Starostów, celem uzgodnienia planu dalszej swej działalności w tere-

nie. O odbyciu tej konferencji i jej wyniku należy złożyć mi sprawozdanie w terminie 2-tygodni.

Dotychczasowe pieczęcie urzędowe powiatowych delegatur T. Z. P. powinny być zwrócone Okr. Urzędowi Likwidacyjnemu w Olsztynie do zmiany.

Wojewoda:

(—) Dr. Z. Robel.

Poz. 27.

Olsztyn, dnia 23 marca 1946 r.

Pełnomocnik Rządu R. P.

na Okręg Mazurski

L. dz. 5719/615/Org/46.

Dotyczy przestępstw urzędniczych.

OKÓLNIK Nr 101

Długoletnia okupacja niemiecka pozostawiła na naszym organizmie społecznym wrzód ropiejący — korupcje, spekulacje i łapownictwo. Aspołeczne elementy, przyzwyczajone do łatwych zarobków w dobie okupacji w dalszym ciągu dopuszczają się rozkradania i marnotrawienia mienia państwowego, utrudniając w ten sposób odbudowę kraju.

Ciężkie warunki powojennego gospodarstwa, nakładają na władze obowiązek podjęcia najenergiczniejszych środków do walki z szerzącym się szkodnictwem, narażającym Skarb Państwa na straty.

Poza wzmoczoną czujnością i ostrymi sankcjami, stosowanymi przez czynniki wymiaru sprawiedliwości, konieczna jest w tej dziedzinie współpraca także innych organów władzy państwowej i samorządowej, polegająca na ścisłej kontroli działalności hierarchicznie podległych pracowników. Bez tej współpracy działalność prokuratora i sądów będzie mało skuteczna, gdyż jak to praktyka wykazuje, tylko w stosunkowo nielicznych wypadkach popełnienia przestępstw prokurator bywa o nich zawiadamiany.

Zawiadomienie takie wynika z obowiązku nałożonego na urzędy artykułem 240 Kodeksu Postępowania Karnego.

Artykuł ten brzmi dosłownie, jak następuje: „Każdy ma prawo, a każdy urząd w zakresie swego działania ma obowiązek, dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu zawiadomić o tym prokuratora, Milicję Obywatelską, wójta lub sołtysa”.

Na szczególne podkreślenie zasługuje obowiązkowy charakter takiego zawiadomienia. Urzędnik, który nie dopełnił tego obowiązku zawiadomienia o przestępstwie, działa na szkodę interesu publicznego, a tym samym dopuszcza się przestępstwa z art. 286 kodeksu karnego.

Mając na uwadze powyższe, zarządzam co następuje:

1) pouczyć urzędników o konieczności bezwzględnej walki z korupcją, spekulacją, łapownictwem, „szabrem” i wszelkiego innego rodzaju szkodnictwem publicznym;

2) przypomnieć urzędnikom o wynikającym z art. 240 Kodeksu Postępowania Karnego obowiązku bezzwłocznego zawiadomienia prokuratora o ujawnionych w ich zakresie działania przestępstwach ściganych z urzędu.

Zawiadomienie to należy kierować do właściwego prokuratora Sądu Okręgowego; jednocześnie, gdyby zwłoka groziła zatarciem śladów, należy zabezpieczyć wszelkie ślady przestępstwa, a przytrzymanie sprawy spowodować przez właściwe organa bezpieczeństwa;

3) ostrzec urzędników, że niedopełnienie tego obowiązku pociągnie za sobą, w każdym ujawnionym wypadku, ściganie winnego urzędnika za „bezczyność urzędową” w myśl art. 286 Kodeksu Karnego;

4) przypomnieć urzędnikom, że przestępstwa urzędnicze z art. 286 § 1 i § 2 oraz art. 290 kodeksu karnego (przekroczenie władzy lub niedopełnienie obowiązków, sprzedajność urzędnika) podlegają z mocy art. 1 ust. 6 dekretu z dn. 16. XI. 1945 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 301) — sądowi doraźnemu a odpowiedzialności karnej, przewidzianej dla urzędników, ulegają oprócz osób wymienionych w art. 292 kodeksu karnego nadto funkcjonariusze przedsiębiorstw państwowych lub finansowych albo działających z udziałem finansowym państwa lub samorządu albo znajdujących się pod zarządem państwa lub samorządu, wreszcie organizacji mających zleczone czynności w zakresie zarządu państwowego lub samorządowego (art. 30 dekretu z dnia 16. XI. 1945 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w zakresie odbudowy państwa Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 300).

5) podać do wiadomości urzędnikom treść art. art. 286 — 293 kodeksu karnego, których brzmienie załączam.

Załącznik: 1.

Wojewoda:

(—) Dr. Z. Robel.

WYCIĄG Z KODEKSU KARNEGO

z dn. 11 lipca 1932 r.

(Dz. Ust. R. P. Nr 60, poz. 571)

Art. 286. § 1. Urzędnik, który przekraczając swą władzę lub nie dopełniając obowiązku, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego,

podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Jeżeli sprawca działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej dla siebie lub innej osoby,

podlega karze więzienia do lat 10.

§ 3. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do miesięcy 6.

Art. 287. § 1. Urzędnik poświadczający nieprawdę co do okoliczności, mającej znaczenie prawne podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Jeżeli sprawca działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej dla siebie lub dla innej osoby,

podlega karze więzienia do lat 10.

Art. 288. Urzędnik, który przez niedbalstwo w urzędowaniu pozbawia człowieka wolności, podlega karze aresztu do lat 3.

Art. 289. § 1. Urzędnik ujawniający na szkodę państwa tajemnicę urzędową,

podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Jeżeli sprawca działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej dla siebie lub innej osoby,

podlega karze więzienia do lat 10.

§ 3. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do miesięcy 6.

Art. 290. § 1. Urzędnik, który w związku z urzędowaniem przyjmuje dla siebie lub innej osoby korzyść majątkową lub osobistą, albo ich obietnicę, bądź też takiej korzyści żąda, podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Jeżeli sprawca uzależnia czynność urzędową od otrzymania dla siebie lub innej osoby, korzyści majątkowej lub osobistej, albo przyjmuje korzyść taką lub jej obietnicę za czynność, która sprzeciwia się lub ma się sprzeciwiać ustawie,

podlega karze więzienia do lat 10.

Art. 291. Jeżeli urzędnik dopuścił się jakiegokolwiek przestępstwa podczas urzędowania lub w związku z urzędowaniem,

sąd może wymierzyć karę wyższą o połowę od najwyższego wymiaru kary, przepisanej za dane przestępstwo.

Art. 292. Karom, przewidzianym w rozdziale niniejszym, podlegają, prócz urzędników pozostających w służbie państwa lub samorządu, nadto osoby, wykonywujące zlecone czynności w zakresie zarządu państwowego lub samorządowego, tudzież funkcjonariusze wszelkich instytucyj prawa publicznego.

Art. 293. Kto urzędnika lub inną osobę, wymienioną w art. 292 nakłania do popełnienia przestępstw, określonych w rozdziale niniejszym, albo udziela im pomocy do popełnienia tych przestępstw,

podlega karze, jako podżegacz lub pomocnik.

Poz. 28.

Olsztyn, dnia 14 marca 1946 r.

Urząd Pełnomocnika Rządu R. P. na Okręg Mazurski

L. dz. 95/5197/Sam./46/160.

**Dotyczy zwalczania przestępstw
skarbowych — współdziałanie
adm. ogólnej i sam. terytorialn.**

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna.

Przesyła się do wiadomości i ścisłego stosowania się załączony poniżej odpis okólnika Nr 17

Ob. Ob. Starostowie wydadzą odnośne zarządzenie burmistrzom miast i wójtom gmin.

Za wojewodę:

(—) *Wiesiołowski*, Nacz. Wydz. Sam.

O d p i s

Warszawa, dnia 22 lutego 1946 r.

Ministerstwo Ziemi Odzyskanych
L. dz. 1234/I/189/46.

**Dotyczy zwalczania przestępstw
skarbowych — współdziałanie
władz administracji ogólnej i samorządu terytorialnego.**

OKÓLNIA Nr 17

W myśl postanowienia art. 243 prawa karnego skarbowego z dnia 3 IX. 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 84, poz. 581) władze cywilne tak rządowe,

jak i samorządowe są obowiązane udzielać władzom skarbowym pomocy w akcji zwalczania przestępstw skarbowych; w szczególności władze samorządowe, dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa skarbowego, mają obowiązek donieść o nim władzom skarbowym i poczynić w miarę możliwości i potrzeby kroki, aby zabezpieczyć dowody i przedmioty przestępstwa oraz uniemożliwić ucieczkę przestępcy.

Jak wynika z zawiadomienia ministra Skarbu, w wielu miejscowościach władze gminne i organa gromadzkie obowiązków tych nie tylko nie spełniają, ale nawet utrudniają walkę z przestępstwami skarbowymi. Zdarzały się wypadki, że organa samorządowe zawiadomiły osoby trudniące się potajemnym gorzelnictwem i handlem samogonem, o przybyciu na teren gminy władz kontroli skarbowej, co dawało przestępcom możliwość zatarcia śladów przestępstwa. Tego rodzaju postępowanie stanowi rażąco naruszenie obowiązków służbowych i posiada wszelkie cechy przestępstwa karnego.

W związku z tym polecam Ob. Ob. Okręgowym Pełnomocnikom Rządu R. P. wydanie właściwych zarządzeń podległym władzom administracji ogólnej i organom samorządu terytorialnego, w szczególności zaś pouczenie ich o obowiązkach, wynikających z przytoczonych na wstępie przepisów art. 243 prawa karnego skarbowego z zaznaczeniem, że winni naruszenia tych obowiązków względnie udzielenia pomocy przestępcom, będą pociągani w zależności od kwalifikacji czynu do odpowiedzialności dyscyplinarnej lub dyscyplinarnej i karnej.

Minister

w z. (—) *Wł. Czajkowski*.

Poz. 29.

Olsztyn, dnia 9 kwietnia 1946 r.

Pełnomocnik Rządu R. P. na Okręg Mazurski

L. dz. 504 Wojsk/46.

OGŁOSZENIE

Podaje do wiadomości, że z dniem 1 listopada 1945 r. ochronę granic państwa objęły Wojska Ochrony Pogranicza, podległe Ministerstwu Obrony Narodowej.

W celu zabezpieczenia obrony granicy ustalony jest na całej przestrzeni granic państwa następujący podział pogranicza:

1) droga graniczna, 2) strefa graniczna, 3) pas graniczny.

Droga graniczna tworzy obszar gruntu przylegający do linii granicznej o szerokości 25 m licząc od linii granicznej, względnie od brzegu wód granicznych w głąb kraju. Grunt objęty drogą graniczną jest własnością Skarbu Państwa i oddany jest do dyspozycji W. O. P.

Droga graniczna służy jako droga obchodowa dla W. O. P.

Strefa graniczna obejmuje obszar leżący wzdłuż linii granicznej szerokości 5 km, licząc od linii granicznej w głąb kraju.

Granice, strefy granicznej powinny być oznaczone w terenie specjalnymi znakami i po-

dane do powszechnej wiadomości. Oznaczenia tego dokonuje władza administracji ogólnej (starostwa).

Pas graniczny obejmuje cały obszar powiatów przyległych do granicy Państwa. O ile szerokość pasa granicznego nie osiągnęła w ten sposób 30 km, włącza się do pasa granicznego również te gminy sąsiednich powiatów, których obszar leży w całości w odległości 30 km od linii granicznej.

W strefie granicznej obowiązują następujące przepisy:

— Każdy, kto zamieszkuje lub przebywa w strefie granicznej czasowo, obowiązany jest posiadać dowód osobisty. Od obowiązku tego zwolnieni są:

- a) funkcjonariusze państwowi i samorządowi, żołnierze w służbie czynnej oraz państwowi pracownicy kontraktowi zaopatrzeni w ważne legitymacje,
- b) cudzoziemcy w służbie dyplomatycznej i konsularnej i ich rodziny, posiadający legitymacje wydane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych,
- c) cudzoziemcy posiadający dowód osobisty (paszport) wydany przez władze obcego państwa lub władze polskie,
- d) obywatele polscy posiadający ważny paszport zagraniczny,
- e) nieletni do ukończenia lat 13-tu.

— Osoby pragnące zamieszkać w strefie granicznej powinny uzyskać zezwolenie powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej dla tej miejscowości, w której zamierzają zamieszkać.

— Każdy przybywający powinien być zameldowany we właściwym urzędzie gminnym (względnie u sołtysa) przed upływem 24 godzin od chwili przybycia do strefy granicznej, bez względu na czas przez który zamierza przebywać.

Nie wolno przenocować nikogo bez zezwolenia k-dta Strażnicy. W wypadku pojawienia się osób obcych należy je przyprowadzić do k-dta Strażnicy dla kontroli dokumentów.

— Ruch osobowy na drodze granicznej jest zakazany. Zakaz ten nie dotyczy dróg wiodących bezpośrednio do przejść na linii granicznej.

— Polowanie może się odbywać wyjątkowo za zezwoleniem W. O. P.

— Przechowywanie materiałów wybuchowych, broni i amunicji wszelkiego rodzaju może nastąpić jedynie za zgodą oznaczonych organów W. O. P.

— Posiadanie wszelkiego rodzaju aparatów fotograficznych oraz dokonywanie zdjęć fotograficznych i filmowych bez specjalnego zezwolenia jest zakazane.

— Posiadanie aparatów dających możliwość porozumienia się na odległość np. telefon, telegraf, radio i t. p. za wyjątkiem aparatów radiowych odbiorczych wymaga specjalnego zezwolenia. Zezwolenie takie wymagane jest również na hodowlę i utrzymanie wszelkiego rodzaju gołębi.

— Ruch nocny poza obrębem osiedli oraz zabudowań gospodarskich i stacji kolejowych bez specjalnego zezwolenia jest zabroniony.

— O wszystkich wiecach i zebraniach, akademiach, obchodach itp. muszą organizatorzy na czas zawiadomić k-dta Strażnicy.

— Komendant Strażnicy może wydać nakaz trzymania psów na uwięzi. W odległości 1 km od linii granicznej powiatowe władze administracji ogólnej mogą zabronić trzymania wszelkiego rodzaju psów.

— Wznoszenie względnie przebudowa wszelkich zabudowań wymaga zgody właściwego starosty i porozumienia z W. O. P.

— Wznoszenie budowli, zakładanie względnie niszczenie urządzeń wodnych nad wodami granicznymi może nastąpić za zezwoleniem właściwego wojewody w porozumieniu z W. O. P.

— Budynki i grunta leżące w strefie granicznej mogą ulec wywłaszczeniu na rzecz Państwa. — Władze Ochrony Pogranicza mogą zarządzać wycięcie lasów w pasie szerokości 1 km od linii granicznej.

— Poruszanie organów W. O. P. jest dozwolone również przez grunty prywatne.

— Na wodnych odcinkach granicy wyznacza się specjalne punkty dla pojenia bydła, kąpienia się, prania bielizny itp. Punkty te oznacza się wskaźnikami i zapewnia się ich strzeżenie. Korzystanie z tych punktów dozwolone jest od wschodu do zachodu słońca.

— W odległości 500 m od granicy nie można sadzić roślin wysokopiennych jak: słoneczniki, kukurydza, chmiel itp. jak również wznosić nieprzejrzystych płotów i parkanów.

— Mogą być wprowadzone ograniczenia palenia światła.

W pasie granicznym obowiązują następujące przepisy:

— Na wniosek W. O. P. mogą władze administracji ogólnej zabronić zamieszkiwania i pobytu w pasie granicznym na pewien czas lub na stałe osobom karanym prawomocnie za działalność przeciwpaństwową lub za przestępstwa graniczne.

— Cudzoziemcy, cudzoziemskie osoby prawne oraz osoby prawne krajowe, których zarząd jest cudzoziemski podlegają w pasie specjalnym ograniczeniom.

— Wojska Ochrony Pogranicza mają prawo wystawienia posterunków, wartowników itp. w korzystnych dla nich punktach.

— Organa W. O. P. mają prawo przeprowadzić rewizje za bronią, przemitem itp.

— Rewizje, aresztowania i konfiskaty przeprowadza się:

- a) w strefie granicznej na zlecenie k-dta Strażnicy,
- b) w pasie granicznym na zlecenie k-dta Odcinka.

W razie bezpośredniego pościgu za przestępcami, rewizje itp. mogą być przeprowadzone bez zezwolenia.

— Aresztowania, rewizje i konfiskaty bez zezwolenia wykonuje się w obecności świadków, sporządzając o tym protokół, który przesyła się k-dtowi Strażnicy względnie Odcinka.

Przekroczenie granicy państwa jest dozwolone tylko na zasadzie właściwych dokumentów i tylko w punktach przejściowych.

Na terenie województwa mazurskiego zostały ustalone dwa punkty przejściowe, a mianowicie:

- 1) Braniewo — Św. Siekierka.
 - 2) Bartoszyce — Iława
- Landsberg — Iława.

Naruszenie powyższych przepisów pociąga za sobą w myśl ust. 24 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach państwa (Dz. Ust. R. P. Nr 11, poz. 83 z 1937 r.) w trybie administracyjnym karę aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 30.000 złotych albo obie kary łącznie.

Osoby przekraczające granice państwa bez właściwych dokumentów w miejscu na to nie przeznaczonym, albo po zamknięciu ruchu granicznego podlegają w myśl art. 23 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach państwa (Dz. Ust. R. P. Nr 11, poz. 83 z 1937 r.) karze aresztu do roku lub grzywny albo obu tym karom łącznie.

Wojewoda:

(—) Dr Z. Robel.

Poz. 30.

Olsztyn, dnia 6 lutego 1946.

**Urząd Wojewódzki Mazurski
w Olsztynie**

L. dz. 1929/Apr/46.

**Dot.: obowiązek ujawnienia
cen artykułów powszedniego
użytku.**

Okólnik

Zgodnie z § 3 okólnika ministra Aprowizacji i Handlu nr 37 z dn. 9 sierpnia 1945 r. posiadacze wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku obowiązani są wywiesić w lokalach tych przedsiębiorstw cenniki na wszelkie bez wyjątku przedmioty powszedniego użytku, przeznaczone na sprzedaż, a nadto ujawnić ceny bezpośrednio na odnośnych przedmiotach.

Ceny ujawnione na przedmioty powszedniego użytku winny być zgodne z cenami istotnie pobieranymi.

Ostatnio zaobserwowano, że właściciele wzgl. posiadacze sklepów nie przestrzegają wyżej wymienionego rozporządzenia i nie wywieszają wewnątrz sklepów względnie w oknach wystawowych cenników na sprzedawane artykuły.

Zdarza się też, że w sklepach pobiera się ceny wyższe od wyznaczonej na towary w oknie wystawowym, tłumacząc się tym, że jest to cena jeszcze ze starego już wyprzedanego zapasu.

Dla usunięcia podobnego anormalnego stanu rzeczy, mającego przeważnie podłoże spekulacyjne wzgl. lichwiarskie, polecam Ob. Ob. Starostom (Ob. Prezydentowi m. Olsztyna) dokonywać przez podległe im referaty aprowizacyjne systematycznej kontroli sklepów, składów, jatek mięsnych, straganów, bufetów kolejowych, cukierni, restauracji i innych przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku.

Przy kontroli należy badać:

1) czy ceny są wystawione na wszystkich przedmiotach przeznaczonych na sprzedaż, a

znajdujących się zarówno wewnątrz sklepu, jak i na wystawie sklepowej.

2) czy cennik, który winien być umieszczony wewnątrz lokalu sklepowego na widocznym miejscu, obejmuje wszystkie artykuły i czy jest odpowiedni pod względem formy (winien być wydrukowany lub napisany atramentem na arkuszu papieru z wymienieniem nazwy firmy, daty sporządzenia cennika i wyszczególnieniem towarów wg gatunku i cen tych towarów).

3) czy ceny ujawnione w cenniku zgodne są z cenami istotnie pobieranymi.

Jednocześnie w celu zapobieżenia nieuzasadnionej wyższe cen należy zwrócić uwagę na przestrzeganie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11. I. 1923 (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 36).

Pomienione rozporządzenie zabrania wykupywania celem dalszej odprzedaży przedmiotów powszedniego użytku:

- a) na ulicach miasta,
- b) na targach w godzinach przeznaczonych zarządzeniem władz dla bezpośredniego zaopatrywania się spożywców,
- c) skupowanie na wsi od producentów rolnych przedmiotów powszedniego użytku celem dalszej sprzedaży przez osoby do handlu nieuprawnione i nie posiadające własnych miejsc sprzedaży w miastach lub nieuprawnione do handlu domokrajnego.

W wypadku stwierdzenia wykroczeń przeciwko powyższemu przepisowi należy sporządzać protokoły, celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności w myśl art. 8 przepisów wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr 60 z 1932 r. poz. 573), przewidujących karę aresztu do 1 miesiąca lub grzywny do 10.000 zł.

Wojewoda:

(—) Dr Z. Robel.

Poz. 31.

Olsztyn, dnia 30. III. 1946 r.

**Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski**

L. dz. O. 110/909/Org/46

**Zwalczanie nadużycia alkoholu
wśród urzędników.**

Ze sprawozdań inspektorów, napływających zażaleń i osobistych spostrzeżeń daje się stwierdzić coraz bardziej rozpowszechnione zjawisko nadużywania alkoholu przez pracowników administracji publicznej i samorządowej, dopuszczania się w lokalach publicznych wybryków, nie liczących z godnością i stanowiskiem urzędnika a nawet pozostawianie w stanie podniecenia alkoholowego w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

Celem położenia tamy tego rodzaju objawom, godzącym w dobre imię urzędnika polskiego i dobro służby publicznej, polecam Ob. watełom przestrzec podległy sobie personel, że w razie zauważenia pracownika administracji publicznej czy samorządowej w stanie opilstwa w

miejsu publicznym będą wyciągnięte w stosunku do winnego najsurowsze konsekwencje służbowe. Niezależnie od tego polecam w razie zauważenia częstszych wypadków nadużywania alkoholu przeprowadzić ściśle dochodzenie w celu wykazania z jakich źródeł czerpie dany osobnik środki na wydatki związane z nadużywaniem alkoholu i braniem udziału w kosztownych libacjach, a nie mogące znaleźć usprawiedliwienia w skromnym uposażeniu urzędniczym.

Wnioski, jakie nasuną się z tych spostrzeżeń, proszę mi przedstawić.

Liczne w ostatnich czasach wypadki samochodowe, spowodowane nietrzeźwym stanem szoferów i kierowców traktorów w czasie jazdy, pociągają za sobą ofiary w ludziach i niszczenie mienia państwowego.

Z tego względu polecam o każdym tego rodzaju wypadku, po ustaleniu winy sprawy nieśczęścia, donosić władzy prokuratorskiej.

Wojewoda:

(—) *Dr Z. Robel.*

Poz. 32.

Olsztyn, dnia 30. III. 1946 r.

**Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski**

L. dz. O. 111/990/Org/46

Angażowanie pracowników administracji publicznej do urzędów niezespolonych.

PISMO OKÓLNE

Coraz częstsze są wypadki, że bardziej wykwalifikowani pracownicy administracji publicznej opuszczają swe stanowiska, by przejść na lepiej uposażone stanowiska w innych instytucjach państwowych lub publicznych. Wnikając w trudne położenie materialne pracowników podległego mi działu administracji państwowej nie czynięm dotychczas przeszkód tym zrozumiiałym dla każdego dążeniem do poprawienia sobie warunków bytu, wobec tego jednak, że objawy te zaczynają ujemnie odbijać się na sprawności działania aparatu państwowego zmuszony jestem do odmiennego do nich ustosunkowania się. Warunki uposażenia sprzyjają tego rodzaju sposobom zwabiania pracowników z jednych instytucji publicznych do drugich, jest to jednakże przejściowa koniunktura, gdyż Rząd w trosce swej o poprawę bytu wszystkich pracowników państwowych nie będzie mógł tolerować zbyt rychłych przerostów na tle uposażeń w różnych działach administracji państwowej. Jestem zdania, że interes publiczny i wzgląd na zapewnienie Okręgowi Mazurskiemu intensywniejszego tempa rozwoju życia państwowo-twórczego przemawia za tym, aby kierownicy instytucji, mogący zapewnić pracownikom swoim lepsze warunki bytu wykorzystali tę okoliczność dla przyciągnięcia na teren tutejszy wykwalifikowanych zawodowo sił z innych części kraju, aniżeli, idąc po najwygodniejszej linii postępowania, przyczyniać się do dezorganizacji aparatu administracji publicznej, pozbawiając go już

i tak nielicznego bardziej doświadczonego i wyrobionego elementu pracowniczego.

Dlatego opierając się na uprawnieniach przysługujących mi z art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej, proszę o zaniechanie angażowania pracowników podległego mi działu administracji publicznej bez uprzedniego uzyskania na to mej zgody.

Wojewoda:

(—) *Dr Z. Robel.*

Poz. 33.

Olsztyn, dnia 15. marea 1946 r.

Urząd Pełnomocnika

Rządu R. P.

na Okręg Mazurski

L. dz. 97/169/Sam./46.

Ubezpieczenie od ognia nieruchomości samorządowych.

Inspektorat Wojewódzki P. Z. U. W. w Olsztynie pismem z dnia 8. III. 1946 r. L. dz. Org./3/46 powiadomił Urząd Wojewódzki, że stosownie do okólnika Głównego Tymczasowego Zarządu Państwowego w Łodzi Nr 78/IV — 45 z dnia 5. IX. 45 r. o obowiązku ubezpieczenia budynków, będących w użytkowaniu gmin miejskich i wiejskich i zgodnie z par. 1045 Prawa Cywilnego obowiązującego na terenach odzyskanych — uiszczenie składek ubezpieczeniowych ciąży na użytkowniku.

Wobec powyższego, oraz z uwagi na wypadki pożarów (m. Liebark) Ob. Ob. Starostowie wydadzą zarządzenie burmistrzom i wójtom gmin, aby niezwłocznie zgłosili u powiatowych inspektorów P. Z. U. W. do ubezpieczenia od ognia wszystkie nieruchomości stanowiące własność miasta (gminy) oraz nieruchomości przeznaczone miastom i gminom przez T. Z. P. do administracji i użytkowania.

We wszelkich sprawach dotyczących ubezpieczonych burmistrzowie i wójtowie winni zwracać się do powiatowych inspektorów P. Z. U. W.

Za Wojewodę:

(—) *Wiesiołowski,*

Naczelnik Wydziału Samorządowego.

Poz. 34.

Olsztyn, dnia 6 kwietnia 1946 r.

Pełnomocnik Rządu R. P.

na Okręg Mazurski

L. dz. 9277/1046/Adm./46

OBWIESZCZENIE

w sprawie ochrony lasów od pożarów.

Jednym z największych wrogów naszych lasów są pożary, skutkiem których nieraz w ciągu kilku dni ogromne przestrzenie leśne przeistaczają się w smutne cmentarzysko. Celem zapobieżenia powstawaniu pożarów oraz dopomożenia administracji lasów państwowych w walce z pożarami leśnymi, przybierającymi w porze letniej poważne rozmiary podaje się do powszechnej wiadomości ciężące na każdym mieszkańcu Okręgu Mazurskiego obowiązki, spełnie-

nie których niewątpliwie przyczyni się do zapobiegania klęskom pożarów w naszych lasach, a mianowicie:

1. W czasie od 1 kwietnia do końca października na obszarach i drogach leśnych oraz wrzosowiskach nie wolno palić papierosów, cygar i fajek, jak również rzucać zapalek albo innych palących się lub tłących przedmiotów na ziemię.
2. W tymże czasokresie nie wolno rozniecać ognisk w lasach lub w ich bliskości na 300 kroków odległości, a ognia gdziekolwiek roznieconego opuszczać bez zupełnego zgaśnięcia.
3. Nie wolno jeździć lub chodzić po lesie z pochodniami.
4. O pożarach w lesie każdy okoliczny mieszkaniec obowiązany jest natychmiast powiadomić najbliższą placówkę administracji lasów państwowych względnie Milicji Obywatelskiej.
5. W wypadku pożaru lasu wszyscy okoliczni mieszkańcy mają stawić się na wezwanie właściwych władz na miejsce pożaru z łopatami, toporami, motykami i innymi narzędziami, niezbędnymi do gaszenia pożaru.

Przekroczenie przepisów, dotyczących zapobiegania pożarom, podlega surowej karze, a mianowicie: w myśl art. 39 § 2 Prawa o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr 60/32, poz. 572) „Kto wykracza przeciw ostrzeżeniom lub przepisom, dotyczącym zapobiegania pożarom, podlega karze aresztu do 2 miesięcy, lub grzywny do 20.000 złotych“ w trybie postępowania karno-administracyjnego.

Wojewoda:
(—) *Dr Z. Robel.*

Poz. 35.

Olsztyn, dnia 5 marca 1946 r.

Urząd Wojewódzki Mazurski

L. dz. 081/Sam/157/46.

Bezpodstawne pobieranie opłat za przydział lokali handlowych.

Zdarzył się wypadek, że na terenie jednego z powiatów zarządy gmin pobierały opłaty od repatriantów bądź przesiedleńców z tyt. obejmowania przez wyżej wymienionych gospodarstwa rolne względnie lokalu handlowego.

Wojewódzki Wydział Samorządowy zwraca uwagę na niewłaściwość pobierania tych opłat ze względu na brak podstaw prawnych.

W zasadzie mogą być pobierane opłaty administracyjne, opłaty stemplowe itp. ustalone rozporządzeniem odpowiednich ministrów, bądź też określone statutami danego związku samorządowego, ogłoszonymi w Dzienniku Mazurskim Nr 3, jak również opłaty ustalone uchwałami terenowych Rad Narodowych.

Wszelkie inne opłaty, do kategorii których należą wymienione w nadesłanej informacji nie mają podstaw prawnych, a przeto nie mogą być pobierane.

Za Wojewodę:
(—) *Br. Wiesiołowski.*

Naczelnik Wydziału Samorządowego.

Poz. 36.

Olsztyn, dnia 4 marca 1946 r.

**Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski**

L. dz. 089/12797/45/Org/46.

Prowadzenie handlu przez członków rodziny pracowników państwowych.

Wobec zapytań, czy dopuszczalne jest prowadzenie handlu (sklepu) przez członków rodziny pracowników państwowych wyjaśniam co następuje:

Ustawowego zakazu zabraniającego prowadzenia handlu (sklepu) przez członków rodziny pracowników państwowych nie ma, jednak w celu nie stwarzania pozorów nadużyć polecam, by podległe mnie urzędy nie czyniły zakupów na rzecz danego urzędu w sklepach, stanowiących własność członków rodziny pracowników państwowych.

Wojewoda:
(—) *Dr Z. Robel.*

Poz. 37.

Olsztyn, dnia 13. III. 1946 r.

**Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski**

L. dz. O. 103/6196/673/Org/46.

Działalność Delegatury Biura Kontroli przy Prezydium K. R. N. w Olsztynie.

Podaję do wiadomości, że z dniem 15 lutego 1946 r. rozpoczęła swoją działalność Delegatura Biura Kontroli przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej w Olsztynie, ul. Artyleryjska 1 (lokal Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej), tel. 185.

Na mocy art. 16 ustawy z dn. 11. IX. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 3/46, poz. 26) Delegatura przeprowadzać będzie doraźne i planowe kontrole działalności władz i urzędów państwowych, samorządowych oraz instytucyj, zakładów, przedsiębiorstw, fundacji, stowarzyszeń i spółek w obrębie Okręgu Mazurskiego, będących pod zarządem państwowym lub działających przy udziale finansowym Skarbu Państwa w zakresie organizacyjnym, administracyjnym, gospodarczym i finansowym.

Delegatura Biura Kontroli prowadzić również będzie prace instrukcyjno-organizacyjne, komisyj kontroli przy terenowych Radach Narodowych, jak też starać się będzie o koordynację i synchronizację wszelkich poczynań kontrolnych organów kontroli państwowej i społecznej (kontrola zewnętrzna) oraz resortowej (kontrola wewnętrzna).

W związku z powyższym polecam Ob. Ob. Starostom:

1. powiadomić wszystkich burmistrzów i wójtów o uruchomieniu wyż. wym. Delegatury Biura Kontroli w Olsztynie.
2. Każdorazowo powiadamiać Delegaturę o wszelkich przetargach ofertowych na roboty remontowe i budowlane rozpisanych przez instytucje rządowe i samorządowe oraz o odbiorze tychże robót;

3. przesyłać mi spostrzeżenia w sprawach, wchodzących w zakres działania Biura Kontroli wraz z wnioskami.

Wojewoda:

(—) *Dr Z. Robel.*

Poz. 38.

Sprostowanie wykazu czasów ochronnych dla zwierzyny.

W wykazie czasów ochronnych dla zwierzyny ogłoszonym w Okólniku Nr 2 z dnia 2 stycz-

nia 1946 r. (Mazurski Dziennik Pełnomocnika Rządu R. P. Nr 1, poz. 13) prostuje się:

w pktcie 21 zamiast „Przepiórki całkowita ochrona“ powinno być „Kuropatwy i przepiórki całkowita ochrona“

w pktcie 24 zamiast „Dzikie kaczki, kaczory, czas ochronny od 1 marca do 15 lipca“ powinno być „Dzikie kaczory (samce) czas ochronny od 1 czerwca do 15 lipca“.

Za Wojewodę:

(—) *Mgr W. Jeżewski,*

Naczelnik Wydziału Społ.-Politycznego.

Dział nieurzędowy

ODEZWA.

Obywatele!

Po sześćoletniej niewoli hitlerowskiej zdobyliśmy swoją niepodległość.

Z gruzów powstają zniszczone zakłady pracy. Rozwija się życie gospodarcze kraju. Wydane przez Rząd Jedności Narodowej dekryty zmierzają do rychłego zlikwidowania powojennego chaosu gospodarczego w państwie. Ciężar odbudowy gospodarczej przyjął na siebie klasa robotnicza, chłop i inteligencja pracująca. Niestety znajdują się w społeczeństwie polskim jednostki, które wykorzystują niedostatecznie jeszcze zorganizowaną kontrolę społeczną, pozwalają sobie na niszczenie i grabienie mienia państwowego i dobra społecznego.

Szabrownictwo, kradzież mienia publicznego, łapownictwo, nawoływanie ludności wiejskiej do uchylania się od świadczeń rzeczowych i temu podobne przestępstwa są tym złem, którym opanowana została część społeczeństwa.

Dla położenia kresu szkodliwej robocie tych jednostek Krajowa Rada Narodowa wydała dekret o powołaniu Komisji Specjalnej do Walki

z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym.

W dniu 1 stycznia 1946 r. powstała Delegatura Komisji Specjalnej na Okręg Mazurski z siedzibą w Olsztynie, która wzywa wszystkie urzędy, instytucje i organizacje polityczne i społeczne do współpracy przez zgłaszanie wypadków popełnienia wyżej wspomnianych przestępstw do Biura Skarg w Olsztynie przy ul. Stalina 34, II p. Wkrótce Biuro Skarg zostanie otwarte w całym szeregu miast Województwa Mazurskiego, o czym społeczeństwo zostanie powiadomione.

Obowiązkiem obywatelskim każdego uczciwego Polaka, któremu leży na sercu dobro i rozwój gospodarczy Polski, jest wzięcie czynnego udziału w likwidacji nadużyć przez natychmiastowe zawiadomienie Biura Skarg Delegatury.

Wojewoda Mazurski:

(—) *m. p. Dr Zygmunt Robel.*

Przewodniczący Delegatury Komisji Specjalnej:

(—) *m. p. Zdzisław Amster.*

Wiceprezes Sądu Okręgowego

W Y K A Z

Sądów Okręgowych, Sędziów Okr. Śledczych i Sądów Grodzkich w Okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie.

I. Sąd Apelacyjny w Olsztynie.

Zasięg właściwości terytorialnej: cały Okręg Mazurski oraz powiaty Augustów, Grajewo, Suwałki, Elk, Gołdap i Olecko z woj. białostockiego.

II. Sądy Okręgowe, Sędziowie Okr. Śledczy i Sądy Grodzkie.

Nazwa sądu	Siedziba	Zasięg właściwości — Powiaty
1. Sąd Okręgowy Sędzia okr. śledczy Sąd Grodzki	Elk	Augustów, Elk, Gołdap, Grajewo, Olecko, Suwałki
" "	Augustów	Augustów
" "	Elk	Elk
" "	Gołdap	Gołdap
" "	Grajewo	Grajewo
" "	Olecko	Olecko
" "	Suwałki	Suwałki
		nie uruchomiony Czynność: spraw. Sąd Gr. w Suwałkach
		nie uruchomiony Czynności spraw. Sąd Gr. w Elku

Nazwa sądu	Siedziba	ięg właściwości — Powiaty
2. Sąd Okręgowy		
Sędzia okr. śledczy	Łuczany	Bartoszyce, Darkiejmy, Gierdawy, Jańsbork, Łuczany, Rastembork, Węgobork, Żądźbork
Sąd Grodzki	Bartoszyce	Bartoszyce
" "	Biała	nie uruchomiony
" "	Jańsbork	Jańsbork
" "	Łuczany	Łuczany
" "	Ryn	nie uruchomiony
" "	Mikołajki	Żądźbork
" "	Żądźbork	Gierdawy
" "	Nordenbork	Rastembork
" "	Rastembork	Węgobork i Darkiejmy
" "	Węgobork	nie uruchomiony
		Sprawy sądów nieuruchomionych załatwia Sąd Grodzki w Łuczanych.
3. Sąd Okręgowy		
Sędzia okr. śledczy	Olsztyn	Ilawka, Liebark, Nibork, Olsztyn, Ostróda, Reszel, Szczytno
Sąd Grodzki	Biskupiec	Reszel
" "	Dobremiasto	Liebark
" "	Landsberg	Ilawa
" "	Liebark	Liebark
" "	Nibork	Nibork
" "	Olsztyn	Olsztyn miasto i pow.
" "	Ostróda	Ostróda
" "	Szczytno	Szczytno
4. Sąd Okręgowy		
Sędzia okr. śledczy	Pasłęk	Braniewo i Święta Siekierka, Morąg, Pasłęk, Susz.
Sąd Grodzki	Braniewo	Braniewo
" "	Orneta	Morąg
" "	Morąg	Pasłęk
" "	Pasłęk	Susz
" "	Susz	Nie uruchomiony.
		Sprawy załatwia Sąd Grodzki w Pasłęku.

DEKRETY I ROZPORZĄDZENIA

ogłoszone w Dzienn. Ust. R. P.

Dekret z dnia 30. 10. 1945 r. o zmianie ustawy z dnia 6. 5. 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 307 ex 1945 r.).

Dekret z dnia 10. 11. 1945 r. o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 310 ex 1945 r.).

Dekret z dnia 16. 11. 1945 r. o podwyższeniu grzywnien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 311 ex 1945 r.).

Rozporządzenie ministra Zdrowia z dnia 4. 11. 1945 r. w sprawie zmiany rozporządzenia ministra Opieki Społecznej z dnia 18. 2. 1937 r. o dozorcze i obiegu maki i wyrolów mącznych. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 317 ex 1945 r.).

Zarządzenie Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 30. 11. 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322 ex 1945 r.).

Ustawa z dnia 3. 1. 1946 r. o nadzorze nad lecznictwem (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 8 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 21. 12. 1945 r. o upoważnieniu ministra Skarbu do wypuszczenia Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 11 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 22. 12. 1945 r. o ochronie hodowli zwierząt gospodarskich (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 12 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 8. 1. 1946 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego — Państwowe Zakłady i Warsztaty Samochodowe (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 16 ex 1946 r.).

Ustawa z dnia 3. 1. 1946 r. o zakładaniu nowych przedsiębiorstw i popieraniu prywatnej inicjatywy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 18 ex 1946 r.).

Ustawa z dnia 3. 1. 1946 r. o zmianie ustawy z dnia 11 września 1944 o organizacji i zakresie

działania Rad Narodowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 19 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 8. 1. 1946 r. o rejestracji i o obowiązku pracy (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 24 ex 1946 r.).

Obwieszczenie Prezydenta Krajowej Rady Narodowej z dnia 14. 1. 1946 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania Rad Narodowych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 26 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 21. 12. 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 23 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 21. 12. 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 27 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 8. 1. 1946 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28. 3. 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 28 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 8. 1. 1946 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. 11. 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 29 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 8. 1. 1946 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej niektórych przepisów ustawodawstwa pracy na cały obszar Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 36 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 16. 1. 1946 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego — Państwowa Komunikacja Samochodowa (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 31 ex 1946 r.).

Rozporządzenie ministra Komunikacji z dn. 31. 12. 1945 r. o przekazaniu Wojewódzkim Władzom Administracji Ogólnej niektórych spraw lotnictwa cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 39 ex 1946 r.).

Rozporządzenie ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17. 1. 1946 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 6. 6. 1945 r. o izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 42 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 8. 1. 1946 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r.

o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 44 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 22. 1. 1946 r. o odpowiedzialności za klęskę wrześniową i faszyzację życia państwowego (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 46 ex 1946 roku).

Rozporządzenie ministra Przemysłu z dnia 11. 1. 1946 r. w sprawie zmiany przepisów wykonawczych do rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 47 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 22. 1. 1946 r. — Prawo rodzinne (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 52 ex 1946 r.).

Dekret z dnia 22. 1. 1946 r. — Przepisy wprowadzające prawo rodzinne (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 53 ex 1946 r.).

Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20. 2. 1946 r. o sprostowaniu błędów w dekreście o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28. 3. 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym, o rozporządzeniu w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów sprawujących to prawo i o regulaminie wewnętrznego urzędowania Sądów Apelacyjnych, Okręgowych i Grodzkich w sprawach niespornych (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 57 ex 1946 r.).

KOMUNIKAT.

Z dniem 15 listopada 1945 r. wznowiła swą działalność Państwowa Komisja Egzaminacyjna na mierniczych przysięgłych z siedzibą w Warszawie.

Adres Komisji — Warszawa, Al. Stalina 36, Główny Urząd Pomiarów Kraju dla Państwowej Komisji Egzaminacyjnej na Mierniczych Przysięgłych. Konto czekowe P. K. O. Nr 1-643 Państwowa Komisja Egzaminacyjna na Mierniczych Przysięgłych w Warszawie.

Bliższych szczegółów udziela Wydział Pomiarów przy Urzędzie Pełnomocnika Rządu R. P. na Okręg Mazurski w Olsztynie, Ratusz, pokój Nr 16a.

Biblioteka UWM w Olsztynie

Cz.10976

56669

R.2: nr 2(5)(1946)

9 8 3 1 2 8

4. Tłoczono z polecenia Pełnomocnika Rządu R. P.

Adres redakcji i administracji „Mazurskiego Dziennika Pełnomocnika Rządu RP.”: Urząd Pełnomocnika Rządu R. P. w Olsztynie, ul. 1 Maja nr 1 — pokój nr 50

Prenumerata i ogłoszenia: Warunki prenumeraty, jak i przyjmowania ogłoszeń zostaną podane w następnym numerze.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Mazurskiego Dziennika Pełnomocnika Rządu R. P.” należy wnosić do Administracji wzgl. do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego, kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru i wynosi obecnie 30,— zł.

Czcionkami Drukarni Toruńskiej pod Zarządem Państwowym nr 1 — ulica św. Katarzyny nr 4

